

Dato	5. marts 2019
Sagsbehandler	Kim Remme Birkholm
Mail	kbk@vd.dk
Telefon	+45 7244 3065
Dokument	18/15501-11
Side	1/9

Afgørelse af klage over fjernelse af bom over S-vej

Vejdirektoratet har behandlet jeres klage af 24. oktober 2018. I har som ejer af ejendommen matr.nr. a, klaget over Faxe Kommunes afgørelse af 27. september 2018 om, at kædebommen, der tidligere var placeret ud for S-vej 1, skal nedtages.

Vejdirektoratets afgørelse

Vejdirektoratet har truffet afgørelse efter § 6, stk. 1, nr. 3, i bekendtgørelse om Vejdirektoratets opgaver og beføjelser¹.

Vejdirektoratet opretholder Faxe Kommunes afgørelse.

Vores kompetence

Vi kan vurdere, om Faxe Kommune i forbindelse med sin afgørelse har fulgt færdselsloven², forvaltningsloven³ og almindelige forvaltningsretlige regler.

Vi kan ikke tage stilling til skønnet inden for lovens rammer. Det betyder, at vi ikke kan tage stilling til det rimelige eller hensigtsmæssige i f.eks. fjernelse af en afspærring. Vi kan heller ikke tage stilling til, om kommunen har overholdt god forvaltningsskik.

Kommunens afgørelse

Kommunen har truffet afgørelse om, at kædebommen, der tidligere var placeret ud for S-vej 1, skal nedtages.

Klagen til Vejdirektoratet

- I mener, at kommunen ikke har sikret en lovformelig partshøring og afgørelse. I har henvist til, at den øverst ansvarlige embedsmand og udvalgsformand før modtagelsen af jeres partshørings-svar udtalte offentligt, at partshøringsprocessen ikke ville betyde at bommen genopsættes.

¹ Transport- og Bygningsministeriets bekendtgørelse nr. 121 af 8. februar 2016 om opgaver og beføjelser i Vejdirektoratet, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1636 af 15. december 2016 og bekendtgørelse nr. 1207 af 5. oktober 2018.

² Lovbekendtgørelse nr. 1324 af 21. november 2018 om færdselsloven

³ Lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014, som ændret ved lov nr. 503 af 23. maj 2018

- I ønsker, at Vejdirektoratet vurderer, om kommunens løsning med at fjerne bom og opsætte skilt med "blind vej" og "ingen vendeplads" er en rimelig balancering af hensyn.
- I mener, at kommunen ikke har besvaret jeres indsigelser angående, at bilisterne kommer til at køre og parkere på jeres private område, uden dialog eller accept fra jer som grundejere.
- I mener også, at kommunens tælling af bilkørsler er foretaget i en uge i en ferieperiode, hvilket ikke dokumenterer trafikmønsteret.
- I påstår, at I har vundet hævd på den del af vejen, som løber på privat jord og ikke er udskilt i matriklen, hvorfor vejen på denne strækning pga. hævd kun er 2,5 m bred, selvom kommunen henviser til, at vejen ifølge vejregistret har en bredde af 4,0 m. I mener, at når vejen ikke er udskilt, så skal dens bredde fastlægges sådan som den fremstår i marken.
- I mener, at kommunen skulle have begrundet – også i sit partshøringsmateriale – at de lokale skulle gives mulighed for frit at køre i bil til kysten og hvorfor biltrafik ønskes.
- I siger, at beslutningen om at nedtage bommen indebar en langt mere vidtgående adgang til kysten, end nødvendigt for at opfylde kommunens udtalte ønske om at opretholde vejen åben for bl.a. de lokales udnyttelse af muligheden for at komme til kystområdet. I anfører, at de lokale, som med jeres tilladelse havde en båd liggende der, fik udleveret nøgle til bommen.
- Endvidere var kommunen også upræcis ved at bruge ordet "opretholde" vejen åben, idet den har været lukket siden 2015, uden at det har fremgået, at afspærringen skulle være en midlertidig løsning. Dermed var det vanskeligt som part at levere et kvalificeret partshørings svar.
- Endelig beder I Vejdirektoratet bekræfte, at I som ejer af kystarealet har lovhjemmel til at foretage afspærring mellem vejen og det private kystareal, for at hindre at biler vender og parkerer på privat jord. Gående og cyklister vil frit kunne passere efter naturbeskyttelseslovens⁴ regler.

Sagens oplysninger

Det fremgår af sagen⁵,

- at S-vej ligger i landzone og på strækningen fra S-vej 1 til stranden fremstår som et hjulspor med underlag af græs og grus,
- at kommunen administrerer S-vej som en offentlig vej på strækningen fra R-vej over jeres ejendom, matr.nr. a, mod syd forbi ejendommen S-vej 1 og videre atter over matr.nr. a til stranden,
- at S-vej kun er udskilt i matriklen med litra 7000c langs de samnoterede ejendomme matr.nr. g og r, S-vej 1, som grænser op til hver side af det udskilte vejareal,
- at den nuværende S-vej i Amtets Vejfortegnelse fra 1952 er betegnet med løbenr. 18 og beskrevet som "S-vejen fra Vej Nr. 16 ved Matr.-Nr. a, over samme, samt mellem Matr. f og g sammesteds til Bugten.",
- at historiske og aktuelle matrikelkort viser, at daværende matr.nr. f og g i dag er benævnt matr.nr. a, r og g, samt det udskilte vejareal litra 7000c,⁶
- at vejen med løbenr. 18 fremgår af Amtets kort over offentlige veje og amtsvandløb 1967,
- at den nuværende S-vej fremgår af kommunens fortegnelse over offentlige veje fra såvel 1979 som 2007, men at vejens bredde ikke fremgår af nogen af vejfortegnelserne,

⁴ Lov om naturbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1122 af 3. september 2018. Loven administreres af Miljø- og Fødevareministeriet, Naturstyrelsen.

⁵ Herunder af den tidligere klagesag – Vejdirektoratet har tidligere behandlet klage fra ejerne af matr.nr. 6g og 6r – Vejdirektoratets sagsnr. 18/08335

⁶ Historiske matrikelkort er tilgængelige på <https://hkpn.gst.dk/>

- at vejen i nord-sydgående retning på matr.nr. a, syd for matr.nr. r og g, på matrikelkortet er registreret udlagt som privat fællesvej med en bredde på 4 m,
- at der på matrikelkortet på matr.nr. a østgående, ude ved kysten for enden af den nord-sydgående S-vej er registreret udlagt 12 m bred privat fællesvej, som ender ved matr.nr. a,
- at kommunen opsatte afspærringen i 2015 efter anmodning fra den tidligere ejer af S-vej 1, som følge af gener fra trafikken,
- at kommunen den 1. december 2017 anmodede om og samme dag fik politiets (efterfølgende) samtykke til efter færdselslovens § 92, stk. 2, midlertidigt at afspærre vejen ved S-vej 1 indtil 1. oktober 2018 med begrundelsen, at der på kystområdet ikke er anlagt de store muligheder for vendeplads mv., samt at vejen ikke er indrettet til kørsel for flere og store køretøjer og med en udvikling i trafikken til området ønskede kommunen at begrænse trafikken til kystområdet,
- at kommunen i marts 2018 – på baggrund af henvendelser fra offentligheden om begrænsningen af kørselsmulighederne til kystområdet – fjernede bommen ved S-vej 1 uden at indhente politiets samtykke dertil, fordi kommunen vurderede, at idet der i forvejen var tale om samtykke til midlertidig afspærring, så var det ikke nødvendigt med samtykke til at fjerne bommen inden udløbet af den midlertidige afspærring,
- at kommunen den 19. juni 2018 indhentede politiets efterfølgende samtykke efter færdselslovens § 92, til at fjerne den midlertidigt opsatte kædebom over S-vej ved S-vej 1,
- at afspærringen i sin tid skete for at sikre, at der ikke skete unødvendig kørsel til kystområdet pga. manglende vendeplads og opholdsmuligheder i bil, og at der har været adgang til området for de, som havde nøgle til kædebommen.

Relevante regler

Færdselsregulering på offentlige veje

Vejmyndigheden for en offentlig vej kan med samtykke fra politiet træffe færdselsmæssige bestemmelser, som indvirker på vejens udnyttelse eller indretning. Vejmyndigheden kan helt eller delvist afspærre offentlig vej, såfremt afspærringen gennemføres ved afmærkning, ved opsætning af bomme eller på anden tilsvarende måde. Det fremgår af færdselslovens § 92, stk. 1 og 2.

Om fastlæggelse af en vejs status af offentlig vej, privat fællesvej eller privat vej

Ved offentlige veje forstås de veje, gader, broer og pladser, der er åbne for almindelig færdsel, og som administreres af staten (Vejdirektoratet) eller kommunerne i henhold til lov om offentlige veje. Det fremgår af vejlovens⁷ § 3, nr. 2 og privatvejslovens⁸ § 10, nr. 1.

Kommunalbestyrelsen bestemmer, hvilke nye kommuneveje der skal anlægges, hvilke bestående kommuneveje der skal flyttes, nedklassificeres eller nedlægges, og hvilke private fællesveje der skal optages som kommuneveje. Det fremgår af vejlovens § 15.

Ifølge vejlovens § 17 skal vejmyndigheden udarbejde fortegnelse over samtlige offentlige veje og stier under sin administration. Denne fortegnelse skal udarbejdes i overensstemmelse med

⁷ Lov nr. 1520 af 27. december 2014 om offentlige veje m.v., som ændret ved lov nr. 1895 af 29. december 2015, lov nr. 658 af 8. juni 2016 og ved § 4 i lov nr. 175 af 21. februar 2017.

⁸ Lov om private fællesveje, lovbekendtgørelse nr. 1234 af 4. november 2015, som ændret ved § 5 i lov nr. 175 af 21. februar 2017.

bestemmelserne i bekendtgørelse nr. 60 af 15. januar 2016 om vej- og stiregister. Bekendtgørelsen finder også anvendelse på private fællesveje i byer og bymæssige områder.

I henhold til § 1 i vejbestyrelsesloven⁹, som blev ophævet ved vejlovens ikrafttræden den 1. april 1972, forstås ved offentlige veje de veje m.m., der er optaget på det i vejbestyrelseslovens § 8 omhandlede vejregister. Det var således kun veje optaget på dette register, der efter denne lov var offentlige.

En forudsætning for, at en vej i dag er offentlig vej, er, at den enten før 1. april 1972 var optaget i vejregistret, jf. vejbestyrelseslovens § 8, eller efterfølgende af kommunen er optaget som offentlig vej i medfør af vejlovens § 15 eller den gamle vejlovs¹⁰ § 23.

Hvis en vej ikke er en offentlig vej efter denne definition, er den en privat fællesvej eller privat vej.

En privat fællesvej er en vej, gade, bro eller plads, der ikke er en offentlig vej, og som fungerer som færdselsareal for anden ejendom end den ejendom, som færdselsarealet ligger på, når ejendommene ikke har samme ejer. Den ret, som ejeren af denne anden ejendom har til sådan en vej, er en vejret. Og den, der har en vejret, er vejberettiget. Det fremgår af privatvejslovens § 10, nr. 3, 5 og 6.

En privat vej er en vej, gade, bro eller plads, der ikke opfylder betingelserne for at være offentlig vej eller privat fællesvej. Det fremgår af privatvejslovens § 10, nr. 9.

Udskillelse af offentlig vej

Offentlige veje har siden 1957 med ikrafttrædelsen af vejbestyrelsesloven skullet udskilles i matriklen, medmindre der foreligger særlige forhold. Udskillelse af den offentlige vej betyder, at der er afsat en matrikulær skelgrænse mellem vejens areal og den private ejendom, som grænser til vejen. Det betyder i praksis, at arealerne på et matrikelkort noteres med et litranummer (et bogstav). Det fremgik af vejbestyrelseslovens § 12 og er videreført i vejloven, senest vejlovens § 61, stk. 1. Manglende udskillelse har ingen betydning for arealets vejstatus, men det følger af vejlovens § 60, stk. 2, at der kan vindes hævde over arealer af offentlige veje, som ikke er udskilt i matriklen.

Manglende udskillelse af det offentlige vejareal kan således betyde uklarhed og uenighed mellem vejmyndigheden og den tilgrænsende grundejer om udstrækningen og afgrænsningen af den offentlige vej i forhold til grundejerens private ejendom. Ved uenighed om vejens udstrækning må vejmyndigheden umiddelbart tage udgangspunkt i de faktiske forhold i marken, når den vurderer, hvad der er vejareal. Fortsat uenighed kan dog betyde, at vejen må udskilles, og i sidste ende at problemet må afgøres ved domstolene.

Vejdirektoratets vurdering og afgørelse

Partsstatus

Færdselsloven og forvaltningsloven indeholder ikke regler om, hvem der er part i en sag og derfor klageberettiget. Vurderingen af, hvem der kan indbringe en afgørelse for Vejdirektoratet, skal derfor

⁹ Lov nr. 95 af 29. marts 1957.

¹⁰ Lov om offentlige veje, jf. lovbekendtgørelse nr. 1048 af 3. november 2011, som ændret ved lov nr. 613 af 18. juli 2012, lov nr. 169 af 26. februar 2014 om ændring af færdselsloven og lov om offentlige veje og lov nr. 552 af 2. juni 2014.

foretages ud fra de almindelige forvaltningsretlige regler. Heraf følger, at den pågældende skal have en væsentlig og individuel interesse i sagens udfald.

Væsentlig interesse indebærer, at afgørelsens udfald skal angå den pågældendes forhold og situation med en vis styrke eller intensitet. Det betyder bl.a., at en blot moralsk eller følelsesmæssig interesse i sagens udfald ikke er tilstrækkelig.

Interessen skal også være individuel. Det betyder, at afgørelsen skal være mere indgribende over for den, der vil klage, end i forhold til andre personer, som berøres af afgørelsen. Hvis en større kreds af personer berøres på samme måde af en afgørelse, har de enkelte personer normalt ikke en individuel interesse i afgørelsen.

Hvis en afgørelse retter sig mod alle og enhver, vil ingen enkelt person være klageberettiget. Der kan dog være særlige omstændigheder, der gør, at afgørelsen er mere indgribende for den enkelte end en større kreds af berørte personer.

Vejdirektoratet vurderer, at I er part i sagen, idet vejen matrikulært fremstår som en del af jeres ejendom. Vejen er således ikke udskilt i matriklen på den strækning, som løber på jeres ejendom, matr.nr. a. Vi mener derfor, at I har en individuel og væsentlig interesse i fastlæggelsen af vejens forløb og bredde på jeres ejendom, herunder de faktiske forhold, som gør, at biler har plads eller ikke har plads til at vende på vejarealet uden at berøre jeres private jord, der grænser op til vejarealet.

Vejstatus og udstrækning af vejens areal

Et areals vejretlige status fastlægges ikke på baggrund af arealets matrikulære betegnelse på et givet tidspunkt, men derimod efter de relevante bestemmelser i vejlovgivningen, jf. ovenfor om fastlæggelse af en vejs status.

Vejdirektoratet kan konstatere, at den omhandlede vej helt tilbage fra 1952 har været optaget på fortegnelsen over offentlige veje for så vidt angår strækningen fra R-vej til stranden i nord-sydgående retning og i en længde af 630 m (til vandet). Vi må derfor på baggrund af reglerne om vejstatus lægge til grund, at denne strækning af S-vej har status af offentlig vej med Faxe Kommune som vejmyndighed.

For så vidt angår vejens bredde kan vi konstatere, at vejen langs jeres ejendom, matr.nr. a, ikke er udskilt i matriklen som offentlig vej, men derimod på matrikelkortet er noteret som en 4 m bred vej.

Som sagen er oplyst, kan Vejdirektoratet ikke udtale sig om, hvorvidt den offentlige vej på jeres ejendom har en bredde på 4 m, eller om den kun har en bredde svarende til hjulsporene i marken.

Da der er tale om et ikke-udskilt areal af offentlig vej, som vejmyndigheden og I som grundejer ikke er enige om bredden af, er det Vejdirektoratets vurdering, at vejmyndigheden kan administrere det areal, som den med rette anser for at være taget i brug for den offentlige vej. Ved fortsat uenighed må vejen udskilles, og i sidste ende må uenigheden afgøres ved domstolene.

Hævd

Vejdirektoratet kan ikke tage stilling til spørgsmål om hævd angående det ikke-udskilte vejareal. Dette forhold er ikke reguleret i vejlovgivningen, og det er kun domstolene, som kan afgøre, om I har vundet hævd på det areal, som kommunen mener tilhører den offentlige vej.

Partshøring og begrundelse

I mener, at kommunen reelt havde truffet afgørelse inden partshøringen, og at jeres indsigelser dermed under alle omstændigheder ville være uden betydning. I siger også, at det var vanskeligt at levere et kvalificeret partshøringssvar til kommunen, fordi kommune har anvendt formuleringen "opretholde vejen åben", selvom den har været lukket siden 2015. I mener endvidere, at kommunen også i sit partshøringsmateriale skulle have begrundet, at de lokale skulle gives mulighed for frit at køre i bil til kysten og burde have motiveret, hvorfor biltrafik ønskes.

Hvis en part i en sag ikke kan antages at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af bestemte oplysninger om sagens faktiske omstændigheder, må myndigheden ikke træffe afgørelse, før den har gjort parten bekendt med oplysningerne og givet denne lejlighed til at udtale sig. Det gælder dog kun, hvis oplysningerne er til ugunst for den pågældende part og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Det fremgår af forvaltningslovens § 19, stk. 1.

Reglerne i forvaltningslovens § 19 indebærer, at partshøring skal foretages i alle tilfælde, hvor parten skønnes at kunne have en interesse i at få lejlighed til at se og eventuelt kommentere afgørelsesgrundlaget, medmindre hensynet til offentlige eller andre privates interesser taler imod det.

Reglerne skal således sikre, at der foreligger et tilstrækkeligt beslutningsgrundlag til at træffe en lovlige og forsvarlig afgørelse, samt tjene det retssikkerhedsmæssige hensyn, at ingen bliver pålagt nye byrder, uden at være hørt forinden.

En afgørelse, der meddeles skriftligt, skal være begrundet. Dette fremgår af forvaltningslovens § 22. En skønsmæssig afgørelse skal være begrundet i de faktiske forhold, og baggrunden for skønnet skal forklares. Det fremgår af forvaltningslovens § 24.

Begrundelsen skal udgøre en forklaring på, hvorfor afgørelsen har fået det pågældende indhold. Begrundelsen skal derfor indeholde en stillingtagen til en parts relevante indsigelser.

Vejdirektoratet kan konstatere, at kommunen har partshørt jer forud for sin afgørelse, og at I har sendt bemærkninger til kommunen den 5. og 10. juli 2018. Kommunen har ved særskilt brev af 27. september 2018 samtidig med afgørelsen besvaret relevante dele af jeres indsigelser.

Vejdirektoratet har ikke grundlag for at antage, at jeres eventuelle indsigelser ikke ville kunne have påvirket kommunens vurdering. En myndighed kan forud for eller i forbindelse med en partshøring således give udtryk for, hvilket resultat en påtænkt afgørelse umiddelbart antages at få, og hvilke konsekvenser dette i givet fald vil have for de berørte. Dette betyder dog ikke, at myndigheden allerede har truffet en afgørelse i sagen, eller at vægtige argumenter eller faktiske oplysninger ikke vil kunne ændre myndighedens holdning.

Det er Vejdirektoratets vurdering, at det ud fra kommunens oplysninger fremsendt ved partshøringen var fuldstændig klart for jer, at kædebommen rent faktisk var nedtaget, og vejen dermed ikke længere

afspærret. I har også været klar over, at kommunen arbejdede på en retlig lovliggørelse af forholdene ved at ville træffe afgørelse om at fjerne kædebommen med lovhjemmel i færdselslovens § 92. I har således gjort vejmyndigheden opmærksom på, at I ønsker vejen afspærret. Vejdirektoratet vurderer, at kommunens anvendelse af ordene "opretholde vejen åben" som en henvisning til de faktiske forhold ikke er i strid med forvaltningslovens regler om partshøring.

Endvidere har myndigheden ikke pligt til at begrunde sin påtænkte afgørelse allerede i forbindelse med partshøringen. Kravet om begrundelse er en del af afgørelsen. Det fremgår af forvaltningslovens §§ 22 og 24. Vejmyndigheden har derfor først i forbindelse med afgørelsen haft pligt til at begrunde nærmere, hvorfor vejen skal være åben for biltrafik.

Kommunens løsning er ikke rimeligt balanceret – proportionalitetsprincippet

Vejdirektoratet kan, jf. ovenfor om vores kompetence, ikke tage stilling til rimeligheden af vejmyndighedens afgørelse.

Efter det forvaltningsretlige proportionalitetsprincip må forvaltningsmyndigheden ikke anvende mere indgribende midler, hvis mindre indgreb er tilstrækkelige. Indgrebet skal således stå i rimeligt forhold til målet.

Det er Vejdirektoratets vurdering, at kommunens beslutning om at genåbne den offentlige vej ved at lovliggøre fjernelsen af afspærringen ikke er i strid med proportionalitetsprincippet.

Vi har herved lagt vægt på, at offentlige veje som udgangspunkt er åbne for offentlighedens færdsel, herunder motoriserede færdsel. Dette uanset om den enkelte bruger af vejen skal have en båd i vandet eller har et andet formål med at benytte den offentlige vej. Vejlovgivningen¹¹ og færdselsloven indeholder ingen bestemmelser om, at naboer til en offentlig vej kan søge om tilladelse til at begrænse færdslen på vejen og dermed har et retskrav på, at vejmyndigheden tager stilling til en sådan ansøgning.

Vi har i den forbindelse noteret os, at kommunen har begrundet sin afgørelse med, at de offentlige veje i kommunen så vidt muligt skal være åbne for offentligheden. Endvidere har kommunen på baggrund af en trafiktælling udført 24. juli – 2. august 2018 vurderet, at generne for vejens naboer er begrænsede, idet den kørende færdsel er begrænset og ved tællingen er fastslået til 3-4 biler i årsdøgntrafik. Dette, samt det faktum at shelteret på kystarealet – som var den oprindelige årsag til ønsket om afspærring af vejen – ikke længere er opstillet og dermed ikke længere genererer trafik, gør, at kommunen har vurderet, at behovet for at begrænse biltrafikken med en afspærring ikke længere er tilstede.

Vejdirektoratet har ingen bemærkninger til kommunens vurdering eller til begrundelsen herfor.

Vejdirektoratet har herved forudsat, at bilisterne ikke uden jeres accept som grundejer har ret til at anvende arealet udenfor den offentlige vej til at vende eller parkere. Vejmyndighedens afgørelse har derfor rent retligt ingen konsekvenser for jeres ejendom, dvs. arealet udenfor vejens areal.

¹¹ Vejloven og privatvejsloven

Jeres mulighed for at afspærre mellem vejen og det private kystareal

I det omfang der er anlagt en vej eller sti i østgående retning langs kysten, må Vejdirektoratet på baggrund af matrikelkortets oplysninger lægge til grund, at der er tale om privat fællesvej eller -sti i landzone.

Privatvejslovens særlige regler om private fællesveje på landet, lovens afsnit II, §§ 11-24, indeholder ikke bestemmelser om, at kommunen skal godkende etablering af færdselsregulerende foranstaltninger på private fællesveje på landet. Færdselsregulering er fx et skiltet forbud mod uvedkommende færdsel, afspærring eller anden hindring på vejen med henblik på at regulere færdslen.

På private fællesveje på landet og på private veje kræver det politiets samtykke at benytte autoriseret afmærkning. Politiet kan endvidere kræve uautoriseret afmærkning fjernet, når færdselsmæssige grunde taler for det, ligesom politiet kan kræve uautoriseret afmærkning erstattet med autoriseret afmærkning. Det fremgår af færdselslovens § 97, stk. 2.

Politiet kan således træffe afgørelse om, hvordan I skilte en færdselsregulerende foranstaltning på vejen.

Med autoriseret afmærkning forstås den afmærkning, som transport-, bygnings- og boligministeren har fastsat med hjemmel i færdselslovens § 95. I kan finde afmærkningen i bekendtgørelse om vejafmærkning¹².

En privat fællesvej på landet må dog kun afspærres ved bom eller lignende med politiets tilladelse. Politiet kan påbyde særlig afmærkning eller belysning af afspærringen, hvis den kan være til fare for færdslen. Det fremgår af færdselslovens § 97, stk. 3.

En tilladelse efter denne bestemmelse er en offentligretlig tilladelse, som indebærer, at politiet ikke vil modsætte sig, at den tilladte bom eller afspærring bliver etableret.

Hvis afspærring opsættes på et areal, som ikke er vejareal, og dermed er rent privat jord, gælder færdselslovens bestemmelser i § 97 ikke.

For så vidt angår muligheden for at etablere et varigt eller midlertidigt forbud mod gående eller cyklende færdsel på veje og stier i det åbne land, henleder vi for god ordens skyld opmærksomheden på naturbeskyttelseslovens § 26.¹³

Vejdirektoratet kan ikke udtale sig om, hvorvidt andre love – fx om strandbeskyttelseslinje – er til hinder for opstilling af en bom eller anden form for afspærring, herunder hæk eller buske nær kysten – uanset om det er på vejareal eller uden for vejareal.

Konklusion

¹² Vejdirektoratets bekendtgørelse nr. 1632 af 20. december 2017 om vejafmærkning, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1055 af 17. august 2018.

¹³ Vi har dog noteret os, at I ikke vil afspærre langs stranden i strid med naturbeskyttelseslovens regler.

Kommunens afgørelse er begrundet i hensynet til samtlige trafikanter på den offentlige vej. Vejdirektoratet har ikke grund til at antage, at kommunen har varetaget usaglige hensyn.

Vejdirektoratet stadfæster Faxe Kommunes afgørelse.

Vi foretager os ikke mere i sagen.

I er velkomne til at kontakte mig, hvis I har spørgsmål.

Afgørelsen er også sendt til Faxe Kommune.

Prøvelse ved domstolen (Søgsmålsvejledning)

Hvis I ønsker, at domstolene skal tage stilling til kommunens afgørelse eller til vores afgørelse i klagesagen, skal søgsmål være anlagt inden 6 måneder efter modtagelsen af denne afgørelse, jf. vejlovens § 132, stk. 5.

Vi forbeholder os ret til at offentliggøre denne udtalelse på vores hjemmeside i anonymiseret form under iagttagelse af databeskyttelsesforordningen¹⁴ og databeskyttelseslovens¹⁵ bestemmelser.

¹⁴ EP og Rfor 2016/679/EU af 27. april 2016 – med virkning fra 25. maj 2018

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32016R0679&from=DA>

¹⁵ Lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

<https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=201319>